

Submission 117

De Nederlandse plofklanken door Indonesische studenten

Lilie M. Roosman

Program Studi Belanda Universitas Indonesia, DEPOK, Indonesië

Het Nederlands verschilt in enkele aspecten van het Indonesisch. Maar beide talen vertonen een universele klanksysteem. Nederlands en Indonesisch hebben een lijst medeklinkers die gegroepeerd kunnen worden op basis van de manier waarop je die medeklinkers uitsprekt. Een van die groepen is de occlusieven. In het Nederlands zijn ze de [k], [p], [t], [b], en [d]. In het Indonesisch zijn er dezelfde klanken met nog een klank erbij, de [g]. In het Nederlands worden ze ook de stopklanken genoemd of de plofklanken of de ploffen. In het Indonesisch worden ze genoemd *bunyi hambat* of *bunyi hentian* 'stopklanken', maar soms ook *bunyi letupan* 'plofklanken'.

Het zou dus geen plobeem moeten zijn voor Indonesiers die Nederlands als vreemde taal leren om Nederlandse plofklanken uit te spreken. Maar, zijn de plofklanken van beiden talen gelijk? Hebben studenten die Nederlands leren geen moeite hebben om Nederlandse woorden met plofklanken te produceren?

Dit onderzoek gaat over de uitspraak van Nederlandse plofklanken door studenten van Vakgroep Nederlands Universitas Indonesia. Het is interessant om naar te kijken of deze studenten Nederlandse plofklanken op dezelfde manier uitspreken als de moedertaalsprekers. Met behulp van het spraakverwerkingsprogramma PRAAT worden de plofklanken van de studenten vergeleken met die van Nederlanders. Het gaat voornamelijk om de plofklanken aan het eind van woorden.

Het resultaat laat zien dat de studenten deze klanken meer als stopklanken uitspreken dan als plofklanken. Bij Indonesische studenten ploffen Nederlandse ploffen niet.